Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

21 ноември 2024 година*

„Обжалване — Обща търговска политика — Мерки за гарантиране на упражняването от Европейския съюз на правата, които са му предоставени съгласно правилата за международна търговия — Регламент (ЕС) № 654/2014 — Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/886 на Комисията — Митнически съюз — Регламент (ЕС) № 952/2013 — Митнически кодекс на Съюза — Решения, отнасящи се до обвързваща информация за произхода (ОИП), издадени от националните митнически органи — Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446 — Определяне на непреференциалния произход на определени мотоциклети Harley-Davidson — Понятие „операции по преработка или обработка, които не са икономически обосновани“ — Решение за изпълнение на Европейската комисия във връзка с отмяната на решения, отнасящи се до ОИП — Делегиране на правомощия — Оправдани правни очаквания — Право на добра администрация — Право на изслушване“

По дело C-297/23 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 11 май 2023 г.,

Harley-Davidson Europe Ltd, установено в Оксфорд (Обединено кралство),

Neovia Logistics Services International NV, установено във Вилворде (Белгия),

представлявани от E. Righini, avvocato, и S. Völcker, Rechtsanwalt,

жалбоподатели,

като другата страна в производството е:

Европейска комисия, представлявана от F. Clotuche-Duvieusart, M. Kocjan и F. Moro,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: K. Lenaerts, председател на Съда, изпълняващ функцията на председател на четвърти състав, C. Lycourgos (докладчик), председател на трети състав, S. Rodin, N. Jääskinen и O. Spineanu-Matei, съдии,

генерален адвокат: J. Kokott,

* Език на производството: английски.

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 30 май 2024 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си Harley-Davidson Europe Ltd и Neovia Logistics Services International NV искат отмяна на решението на Общия съд на Европейския съюз от 1 март 2023 г., Harley-Davidson Europe и Neovia Logistics Services International/Комисия (T-324/21, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2023:101), с което Общият съд отхвърля жалбата им за отмяна на Решение за изпълнение (ЕС) 2021/563 на Комисията от 31 март 2021 година относно валидността на някои решения, отнасящи се до обвързваща информация за произхода (ОВ L 119, 2021 г., стр. 117, наричано по-нататък „спорното решение“), адресирано до Кралство Белгия.

Правна уредба

Международното право

2 Член 2 от Споразумението за правилата за произход (ОВ L 336, 1994 г., стр. 144; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 154), съдържащо се в приложение 1 А към Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 5), гласи:

„До завършване на работната програма по хармонизиране на правилата за произход, представена в Част IV, страните членки следва да гарантират, че:

[…]

б) независимо от мярката или средствата на търговската политика, към които те се отнасят, техните правила за произход няма да се ползват като средства за пряко или непряко постигане на търговски цели;

в) правилата за произход сами по себе си не следва да оказват ограничително, нарушаващо или разрушаващо влияние върху международната търговия. Те не поставят неоснователно строги изисквания или не изискват изпълнението на определени условия, несвързани с производството или преработката, като предпоставка за определянето на страната на произхода. Въпреки това разходи, несвързани пряко с производството или преработката, могат да бъдат включени, с цел прилагането на процентния ad valorem критерий […];

[…]“.

Правото на Съюза

Правна уредба в областта на митата

– *Митническият кодекс на Общността*

3 Член 25 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, 1992 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58, наричан по-нататък „Митническият кодекс на Общността“) е имал следният текст:

„Обработка или преработка, за която е установено или има достатъчно данни да се предполага, че целта е била единствено да се заобиколят разпоредби, прилагани в [Европейската общност] за стоки от определени страни, не се счита за достатъчна да придаде на получените стоки произход от страната, където тази обработка или преработка е била извършена […]“.

– *Митнически кодекс на Съюза*

4 Съображения 9 и 55 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 2013 г., стр. 1, наричан по-нататък „Митническият кодекс на Съюза“) гласят:

„(9) [Европейският съюз] е основан на митнически съюз. Както в интерес на икономическите оператори, така и на митническите органи в рамките на Съюза е препоръчително действащото митническо законодателство да бъде обединено в кодекс. Като се основава на концепцията за вътрешен пазар, кодексът следва да включва общите правила и процедури, които осигуряват прилагането на тарифните и другите мерки на общата политика, въведени на равнището на Съюза във връзка с търговията със стоки между Съюза и страни или територии извън митническата територия на Съюза, като се отчитат изискванията на тези общи политики. […]

[…]

(55) Съгласно принципа на пропорционалността, уреден в член 5 [ДЕС], за постигането на основните цели за ефективно функциониране на митническия съюз и изпълнение на общата търговска политика е необходимо и целесъобразно да се установят общите правила и процедури, приложими за стоките, въвеждани на митническата територия на Съюза или извеждани от нея. […]“.

5 Член 33 от този кодекс предвижда:

„1. Въз основа на подадено заявление митническите органи издават […] решения, отнасящи се до обвързваща информация за произхода, [(наричани по-нататък „решения ОИП“)].

[…]

3. Решенията […] ОИП са валидни за срок от три години от датата, на която решението поражда действие.

[…]“.

6 Съгласно член 34, параграф 11 от този кодекс:

„[Европейската комисия] може да приема решения, с които изисква от държавите членки да отменят определени решения […] ОИП, за да се осигури правилно и еднакво тарифно класиране или определяне на произхода на стоките“.

7 Член 59 от същия кодекс предвижда:

„В членове 60 и 61 се установяват правилата за определяне на непреференциалния произход на стоките за целите на прилагането на:

а) Общата митническа тарифа […];

б) мерки, различни от тарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области във връзка с търговията със стоки; и

в) други мерки на Съюза, отнасящи се до произхода на стоките“.

8 Член 60 от Митническия кодекс на Съюза предвижда:

„1. За стоките, изцяло получени в една-единствена държава или територия, се счита, че произхождат от тази държава или територия.

2. За стоките, чието производство включва участието на повече от една държава или територия, се счита, че произхождат от държавата или територията, в която са претърпели последната си съществена, икономически обоснована обработка или преработка в оборудвано за тази цел предприятие и довела до производството на нов продукт или която представлява важен стадий от производството“.

9 Член 62 от този кодекс предвижда:

„На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове […], с които се определят правилата, при спазването на които се счита, че стоките, за които е необходимо определяне на непреференциален произход за целите на прилагане на мерките на Съюза, посочени в член 59, се смята че са изцяло получени само в една държава или територия или че са претърпели последната си, съществена, икономически обоснована обработка или преработка в оборудвано за тази цел предприятие и довела до производството на нов продукт или която представлява важен стадий от производството в дадена страна или територия, съгласно член 60“.

– *Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446*

10 Съгласно съображение 21 от Делегиран регламент на Комисията (ЕС) 2015/2446 от 28 юли 2015 година за допълнение на Регламент № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на подробни правила за някои от разпоредбите на Митническия кодекс на Съюза (ОВ L 343, 2015 г., стр. 1):

„За да се предотврати манипулирането на произхода на внасяните стоки с цел избягване на прилагането на мерките на търговската политика, последната съществена обработка или преработка следва да се счита в някои случаи за икономически неоправдана“.

11 Член 33 от Делегиран регламент 2015/2446, озаглавен „Операции по преработка или обработка, които не са икономически обосновани (член 60, параграф 2 от [Митническия кодекс на Съюза])“, е имал следният текст:

„Смята се, че всяка операция по преработка или обработка, извършена в друга държава или територия, не е икономически обоснована, ако въз основа на наличните факти бъде установено, че целта на тази операция е била да се избегне прилагането на мерките, посочени в член 59 от [Митническия кодекс].

[…]

По отношение на стоките, необхванати от приложение 22-01, когато се смята, че последната обработка или преработка не е икономически обоснована, се счита, че стоките са претърпели последната си съществена, икономически обоснована преработка или обработка, довела до производството на нов продукт или представляваща важен стадий от производството, в държавата или територията, от която произхожда най-голямата част от материалите, определена въз основа на стойността на материалите“.

Правна уредба относно общата търговска политика

– *Регламент (ЕС) № 654/2014*

12 Член 3 от Регламент (ЕС) № 654/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година относно упражняването на правата на Съюза за прилагане и осигуряване на съблюдаването на международните търговски правила и за изменение на Регламент (ЕО) № 3286/94 на Съвета за установяване на процедури на Общността в областта на общата търговска политика с оглед гарантиране упражняването от Общността на правата, които са ѝ предоставени съгласно правилата за международна търговия, по-специално тези, които са установени под егидата на Световната търговска организация (ОВ L 189, 2014 г., стр. 50), предвижда:

„Настоящият регламент се прилага:

[…]

в) за възстановяване на баланса по отношение на отстъпки или други задължения, на което прилагането на защитна мярка от трета държава може да даде право съгласно член 8 от Споразумението на СТО за защитни мерки или съгласно разпоредбите за защитните мерки, включени в други международни търговски споразумения, в това число регионални или двустранни споразумения;

[…]“.

13 Член 4 от Регламент № 654/2014 предвижда:

„1. Когато е необходимо действие, за да се защитят интересите на Съюза в случаите по член 3, Комисията приема актове за изпълнение за определяне на подходящите мерки на търговската политика. […]

2. Актове за изпълнение, приети в съответствие с параграф 1, трябва да отговарят на следните условия:

[…]

в) при възстановяване на баланса по отношение на отстъпки или други задължения съгласно разпоредбите за защитните мерки в международни търговски споразумения, действията на Съюза са еквивалентни по същество на нивото на отстъпки или други задължения, засегнати от защитната мярка, в съответствие с условията на Споразумението на СТО за защитните мерки или с разпоредбите за защитните мерки в други международни търговски споразумения, включително регионални или двустранни споразумения, съгласно които се прилага защитната мярка;

[…]“.

– *Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/724*

14 Член 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/724 на Комисията от 16 май 2018 година относно някои мерки в областта на търговската политика по отношение на определени продукти с произход от Съединените американски щати (ОВ L 122, 2018 г., стр. 14), гласи:

„Комисията незабавно и във всеки случай не по-късно от 18 май 2018 г. следва да даде писмено предизвестие на Съвета по търговията със стоки на СТО, че при липсата на неодобрение от негова страна Съюзът преустановява, считано от 20 юни 2018 г., прилагането към търговията със Съединените щати на отстъпките за вносните мита по [Общото споразумение за митата и търговията (ГАТТ) от] 1994 по отношение на продуктите, изброени в приложение I и приложение II, така че да се даде възможност за прилагането на допълнителни мита върху вноса на тези продукти с произход от Съединените щати“.

– *Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/886*

15 В съответствие с член 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/886 на Комисията от 20 юни 2018 година относно някои мерки в областта на търговската политика по отношение на определени продукти с произход от Съединените американски щати и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/724 (ОВ L 158, 2018 г., стр. 5) Съюзът

прилага допълнителни мита върху вноса в Съюза на някои продукти с произход от Съединените американски щати, сред които са мотоциклетите с бутален двигател с работен обем, превишаващ 800 cm^3. От член 2 от Регламент за изпълнение 2018/886 следва, че в допълнение към конвенционалното мито със ставка от 6 % за тези продукти се прилагат допълнителни мита от 25 % в рамките на първия етап, считано от 22 юни 2018 г., а след това други допълнителни мита със ставка от 25 % в рамките на втория етап, считано по същество най-късно от 1 юни 2021 г.

Обстоятелствата по спора

16 Обстоятелствата по спора са изложени в точки 20—38 от обжалваното съдебно решение. За нуждите на настоящото производство те могат да бъдат обобщени, както следва.

17 През юни 2018 г. правителството на Съединените американски щати налага допълнителни мита в размер съответно на 25 % и на 10 % върху вноса на стомана и вноса на алуминий с произход от Съюза с цел да се насърчи и увеличи националното производство на тези продукти. В отговор на въвеждането на тези допълнителни мита Комисията приема Регламент за изпълнение 2018/886, който предвижда прилагането на допълнителни мита върху вноса на някои продукти с произход от Съединените щати, включително мотоциклетите с бутален двигател с работен обем, превишаващ 800 cm^3.

18 Harley-Davidson Inc., американско предприятие, специализирано в производството на мотоциклети, узнава за тези последни допълнителни мита след публикуването на този регламент за изпълнение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

19 На 25 юни 2018 г. Harley-Davidson представя на Securities and Exchange Commission (Комисията по ценните книжа и борсите, Съединени щати) доклад по формуляр, озаглавен „Form 8-K Current Report“ (наричан по-нататък „Формуляр 8-K“), който е предназначен да информира неговите акционери за прилагането на допълнителните мита, приети от Съюза посредством Регламент за изпълнение 2018/886, както и за последиците от тях за дейността му.

20 Във Формуляр 8-K Harley-Davidson посочва по-специално следното:

„Европейският съюз прие мита върху различни продукти, произведени в Съединените щати, сред които мотоциклетите Harley-Davidson. Тези мита, които са влезли в сила на 22 юни 2018 г., са наложени в отговор на митата, които Съединените щати са наложили върху стоманата и алуминия, изнасяни от [Съюза] за Съединените щати.

В резултат на това митата на [Съюза] за мотоциклетите Harley-Davidson, които се изнасят от Съединените щати, се увеличават от 6 % на 31 %. Harley-Davidson счита, че тези мита ще доведат до допълнителни разходи от около 2 200 [щатски долара (USD)] на мотоциклет, изнасян от Съединените щати за [Съюза].

[…]

За да посрещне значителните разходи за тази тежест на митата в дългосрочен план, Harley-Davidson ще приложи план за преместване на производството на мотоциклети, предназначени за [Съюза], от Съединените щати в международните си съоръжения, за да

избегне тежестта на митата. Harley-Davidson предвижда, че увеличаването на производството в международните заводи ще изисква допълнителни инвестиции и може да отнеме най-малко 9—18 месеца, преди да бъде напълно завършено“.

21 След публикуването на Формуляр 8-K Harley-Davidson избира своя завод в Тайланд като производствен обект на някои от неговите мотоциклети, предназначени за пазара на Съюза.

22 Harley-Davidson иска да получи гаранции във връзка с определянето на страната на произход на тези мотоциклети. Така на 25 януари 2019 г. Harley-Davidson и Neovia Logistics Services International — посредник, който предоставя на Harley-Davidson услуги по логистична подкрепа в рамките на операциите му по внос на мотоциклети в Съюза през Белгия — подават съвместно до белгийските митнически органи първите две формални заявления за решения ОИП относно две групи мотоциклети. Впоследствие са подадени още три заявления за решения ОИП относно три други групи мотоциклети.

23 На 31 януари 2019 г. белгийските органи участват в среща с Комисията относно първите две заявления за решения ОИП. След тази среща Комисията представя неформално становище, според което поради съдържащата се във Формуляр 8-K информация критерият за икономическа обосновка по смисъла на член 33 от Делегиран регламент 2015/2446 може да не е изпълнен. Въпреки исканията на белгийските органи Комисията обаче така и не представя официално становище относно приложимостта на тази разпоредба към фактите в настоящия случай.

24 На 24 юни 2019 г. на основание член 33, параграф 1 от Митническия кодекс на Съюза белгийските митнически органи издават две решения ОИП, с които признават и удостоверяват, че двете групи мотоциклети, посочени в първите две заявления за решения ОИП, споменати в точка 22 от настоящото решение, са с произход от Тайланд. Другите три заявления за решения ОИП, които също са споменати в точка 22 от настоящото решение, впоследствие са третирани по идентичен начин от тези органи. На 21 август 2019 г. посочените органи уведомяват Комисията за първите две решения ОИП.

25 На 5 октомври 2020 г. Комисията уведомява белгийските органи за намерението си да изиска от тях да отменят първите две решения ОИП. На 13 ноември 2020 г. белгийските органи отговарят на Комисията, че се противопоставят на такова искане за отмяна. На 23 декември 2020 г. Комисията започва официална процедура за приемане на спорното решение.

26 На 5 март 2021 г. Комисията представя проекта на спорното решение на всички национални делегации на Комитета по Митническия кодекс на Съюза, отдел „Произход“, в рамките на писмена процедура по консултиране. Четири държави членки изпращат становище по проекта на спорното решение и се противопоставят на изразеното от Комисията становище в този проект. На 29 март 2021 г. Комисията изпраща обобщена докладна записка до Комитета по Митническия кодекс на Съюза, отдел „Произход“, в която посочва, че 23-те държави членки, които не са изразили позиция, мълчаливо са изразили съгласието си с проекта на спорното решение.

27 На 31 март 2021 г. Комисията приема спорното решение, което съобщава на Кралство Белгия на 6 април 2021 г. и което е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* на следващия ден, като изисква от белгийските органи да отменят първите две решения ОИП.

28 В съображения 6, 7 и 9 от спорното решение Комисията посочва:

„(6) След публикуването на мерките на търговската политика на Европейския съюз [Harley-Davidson], […] докладва чрез доклад „Формуляр 8-K“ […], подаден до [Комисията по ценните книжа и борсите] [през] […] юни 2018 г., за своя план да премести производството на определени мотоциклети, предназначени за пазара на Европейския съюз, от Съединените американски щати в свои международни съоръжения в друга държава, за да избегне мерките на търговската политика на Европейския съюз.

(7) Въпреки че е възможно избягването на мерките на търговската политика да не е непременно единствената цел на това преместване на производството, наличните факти показват, че условията, посочени в член 33, първа алинея от Делегиран регламент […] 2446/2446, са изпълнени. Поради това операциите по преработка или обработка, извършени в последната държава на производство, не се считат за икономически обосновани. В резултат на това определянето на непреференциалния произход на мотоциклетите трябва да се основава на член 33, трета алинея.

[…]

(9) Тъй като определянето на непреференциалния произход на мотоциклетите, обхванати от посочените в приложението решения за ОИП, не се основава на правилото, определено в член 33, трета алинея от Делегиран регламент […] 2446/2446, Комисията счита, че това определяне на непреференциален произход е несъвместимо с разпоредбите на член 60, параграф 2 от [Митническия кодекс на Съюза] във връзка с член 33 от Делегиран регламент […] 2446/2446“.

29 След приемането на спорното решение, с писмо от 16 април 2021 г., адресирано до Neovia Logistics Services International, белгийските органи уведомяват жалбоподателите, че отменят петте решения ОИП, издадени относно вноса в Съюза на мотоциклети, произведени в Тайланд от Harley-Davidson.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

30 С жалбата си пред Общия съд Harley-Davidson Europe и Neovia Logistics Services International искат по-специално отмяната на спорното решение.

31 В рамките на тази жалба жалбоподателите изтъкват шест основания за отмяна, изведени:

– първото — от нарушение на задължението за мотивиране и на процедурата по консултиране, която предшества приемането на спорното решение,

– второто — от явна грешка в преценката,

– третото — от неправилно тълкуване и прилагане на член 33 от Делегиран регламент 2015/2446,

– четвъртото — от незаконосъобразността на член 33 от Делегиран регламент 2015/2446,

– петото — от нарушение на общите принципи на правото на Съюза и на Хартата на основните права на Европейския съюз и

– шестото — от злоупотреба с власт от страна на Комисията за политически цели.

32 След като отхвърля тези шест основания за отмяна, с обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля жалбата в нейната цялост.

Исканията на страните в производството по обжалване

33 Жалбоподателите искат от Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение,

– да отмени спорното решение и

– да осъди Комисията да заплати направените от тях съдебни разноски в производствата пред Съда и пред Общия съд.

34 Комисията иска от Съда:

– да отхвърли жалбата и

– да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

По жалбата

35 В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват три основания, изведени, първото, от неправилно тълкуване на член 33 от Делегиран регламент 2015/2446, второто, изложено при условията на евентуалност, от превишаване на границите на правомощията, делегирани в член 62 от Митническия кодекс на Съюза, и третото, от нарушение на правото на добра администрация.

По първото основание, изведено от неправилно тълкуване на член 33 от Делегиран регламент 2015/2446

Доводи на страните

36 Първото основание на жалбата, което се състои от три части, се отнася до възприетото от Общия съд тълкуване на член 33 от Делегиран регламент 2015/2446.

37 В първата част от това основание жалбоподателите твърдят, че Общият съд не е взел предвид целта и контекста на тази разпоредба.

38 Целта на посочената разпоредба била да се уточни съдържанието на член 60, параграф 2 от Митническия кодекс на Съюза, който определял произхода на даден продукт по фактически критерий, а именно да се идентифицира последната държава или територия, в

която е създадена съществена добавена стойност. Общият съд преобразувал този обективен критерий в субективен, позволявайки на Комисията да извърши йерархична преценка на субективни елементи.

39 Член 25 от Митническия кодекс на Общността, който се основавал на субективен критерий, обаче бил премахнат поради системните проблеми и трудностите при прилагането му. Според жалбоподателите този критерий е фактор на правна несигурност и противоречи на член 2 от Споразумението за правилата за произход, който забранява те да се използват като инструменти за насърчаване на постигането на целите в областта на търговията или да предвиждат условия, които не са свързани с производството или обработката.

40 Член 33 от Делегиран регламент 2015/2446, както е тълкуван в обжалваното съдебно решение, въвеждал изключително трудно оборима презумпция, че в когато преместването съвпада с приемането на мярка на търговската политика, заобикалянето на тази мярка представлява основната причина за това преместване, независимо от икономическите му обосновки.

41 Освен това с оглед на целта, посочена в съображение 21 от Делегиран регламент 2015/2446, а именно да се предотврати „манипулирането“ на произхода на внасяните стоки с цел да се избегне прилагането на мерки на търговската политика, член 33 от този делегиран регламент бил клауза срещу заобикалянето, която, както в данъчната област или в областта на антидъмпинговите мита, следвало да се тълкува стриктно. Тази разпоредба се отнасяла единствено до преместванията, които очевидно нямат никакъв смисъл при липсата на разглежданите мерки на търговската политика, подобно на член 13 от Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 2016 г., стр. 21).

42 Във втората част от първото основание жалбоподателите твърдят, че Общият съд е тълкувал член 33 от Делегиран регламент 2015/2446 по такъв начин, че всяка реакция от страна на предприятие на мерки на търговската политика на Съюза почти неопровержимо представлява нарушение на тази разпоредба.

43 Вместо да определи дали преместването е имало основателна причина, която не е свързана със заобикалянето на мерките на търговската политика на Съюза, Общият съд на практика разрешил на Комисията да предефинира страната на произход, така че тя да съответства на целите на тези мерки. Той възложил на жалбоподателите тежестта да оборят презумпцията за нарушение на член 33 от Делегиран регламент 2015/2446, въпреки че икономическият оператор бил свободен да определя собствената си търговска политика по съображения за търговска ефективност, като например когато упражнява своето право да структурира дейността си по начин, който да ограничи данъчните му задължения, което било признато в точка 73 от решение от 21 февруари 2006 г., Halifax и др. (C-255/02, EU:C:2006:121).

44 Освен това Общият съд неправилно приел, че член 33 от Делегиран регламент 2015/2446 не ограничава свободата на стопанска инициатива, при положение че възприетото в обжалваното съдебно решение тълкуване ограничавало неоправдано свободата на предприятията да избират мястото си на производство. Обстоятелството, че съгласно мотивите на Общия съд новите модели мотоциклети, които са били произведени само в Тайланд, трябвало да се разглеждат като произхождащи от Съединените щати, представлявало допълнително ограничение на тази свобода.

45 В третата част от първото основание жалбоподателите твърдят, че обжалваното съдебно решение съдържа грешка при прилагане на правото, що се отнася до степента на доказване, която Комисията трябва да постигне, за да възложи на икономическия оператор тежестта да докаже, че преместването на дейността му е икономически обосновано. Общият съд допуснал грешка, като приел, че съвпадането по време на приемането на мярка на търговската политика и на преместването е достатъчно, за да се установи презумпцията, че последното не е икономически обосновано. В съображенията си той тълкувал неправилно точка 29 от решение от 13 декември 1989 г., Brother International (C-26/88, EU:C:1989:637).

46 Освен това Общият съд тълкувал избирателно понятието „налични факти“ по смисъла на член 33 от Делегиран регламент 2015/2446, като се основал единствено на Формуляр 8-K, за да възложи тежестта на доказване върху жалбоподателите. Тъй като тази разпоредба задължава Общия съд да разгледа всички налични факти, като не взел предвид доказателства, последващи публикуването на този формуляр, той изопачил тези доказателства и допуснал явна грешка в преценката. С оглед на съществуващите доказателства Съдът би следвало да установи, че Общият съд е допуснал грешка, тъй като макар приемането на разглежданата мярка на търговската политика несъмнено да е било правопораждащият факт за преместването, неговата основна или преобладаваща цел не била непременно да се избегне тази мярка.

47 Комисията счита, че развитите в рамките на третата част от първото основание доводи относно изопачаването на доказателствата са недопустими, тъй като жалбоподателите не са обяснили точно какви са грешките в анализа на Общия съд. Във всички случаи това първо основание било неоснователно.

Съображения на Съда

48 В първите две части от първото основание на жалбата, които следва да се разгледат заедно, жалбоподателите упрекват Общия съд, че е тълкувал неправилно критерия, предвиден в член 33, първа алинея от Делегиран регламент 2015/2446, съгласно който се счита, че всяка обработка или преработка, извършена в друга държава или територия, не е икономически обоснована, „ако въз основа на наличните факти бъде установено, че целта на тази операция е била да се избегне прилагането на мерките, посочени в член 59 от [Митническия кодекс на Съюза]“, като разглежданите в случая.

49 На първо място, в точка 58 от обжалваното съдебно решение Общият съд тълкува израза „целта на тази операция е била да се избегне“, съдържащ се в тази разпоредба, като взема предвид, че терминът „цел“ е използван в единствено число, в смисъл че макар да е възможно изборът производството да се премести да няма за единствена цел да се избегне мярка на търговската политика, тази цел все пак трябва да бъде определяща. В точка 62 от това решение Общият съд стига до извода, че посочената разпоредба трябва да се тълкува в смисъл, че ако въз основа на наличните факти следва, че основната или преобладаващата цел на дадено преместване е да се избегне прилагането на мерки на търговската политика на Съюза, следва да се приеме, че това преместване по принцип не може да бъде икономически обосновано.

50 В това тълкуване обаче не е допусната никаква грешка при прилагане на правото. По-специално, противно на твърденията на жалбоподателите, член 33, първа алинея от Делегиран регламент 2015/2446 не може да се тълкува като отнасящ се единствено до преместванията, които явно нямат никакъв смисъл при липсата на разглежданите мерки на търговската политика.

51 Първо, доколкото жалбоподателите се позовават по аналогия на решение от 21 февруари 2006 г., Halifax и др. (C-255/02, EU:C:2006:121), в точка 73 от което Съдът е постановил в областта на данъка върху добавената стойност, че икономическият оператор има право да структурира дейността си така, че да намали данъчните си задължения, следва да се констатира, че дори да се предположи, че това решение може да се приложи по аналогия към разглежданото в случая положение, доводът на жалбоподателите почива на частичен прочит на това решение.

52 Всъщност в точка 62 от обжалваното съдебно решение Общият съд е изтълкувал член 33, първа алинея от Делегиран регламент 2015/2446 по начин, подобен на възприетия от Съда в областта на данъка върху добавената стойност в точки 75 и 86 от решение от 21 февруари 2006 г., Halifax и др. (C-255/02, EU:C:2006:121), а именно че за да се установи наличието на злоупотреба, е необходимо по-специално от множество обективни обстоятелства да е видно, че основната цел на разглежданите операции е получаването на данъчно предимство.

53 Второ, възприетото от Общия съд в точка 62 от обжалваното съдебно решение тълкуване — а именно че решаващият критерий за прилагането на член 33 е основната или преобладаващата цел на дадена операция — е необходимо, за да се гарантира полезното действие на тази разпоредба. Всъщност тя би била до голяма степен лишена от ефикасността си, ако трябва да се тълкува в смисъл, че не се прилага само поради факта че освен основната или преобладаващата цел да се избегне прилагането на мерки на търговската политика на Съюза, преместването има и други второстепенни цели.

54 Трето, що се отнася до довода на жалбоподателите, че тълкуването от Общия съд на член 33, първа алинея от Делегиран регламент 2015/2446, което по същество потвърждава възприетото от Комисията в спорното решение, накърнява свободата им на стопанска инициатива, следва да се констатира, че те критикуват точка 184 от това съдебно решение, формулирана в рамките на отговора на Общия съд на аналогичния довод, изтъкнат пред него. За сметка на това в жалбата си жалбоподателите не посочват точка 183 от споменатото съдебно решение, в която Общият съд констатира, че не са уточнили фактическите обстоятелства, които биха могли да докажат, че спорното решение е ограничило непропорционално правото им на собственост или свободата им на стопанска инициатива.

55 Освен това, що се отнася до точка 184 от обжалваното съдебно решение, за изчерпателност Общият съд посочва, че дори да се приеме за установено, евентуалното ограничаване на правото на собственост или на свободата на стопанска инициатива на жалбоподателите би било последица не от спорното решение, а от Регламент за изпълнение 2018/886, с който се въвеждат допълнителните мита.

56 Следователно доводите на жалбоподателите относно твърдяното нарушение на свободата им на стопанска инициатива са неотносими.

57 Четвърто, противно на твърденията на жалбоподателите, от съображение 21 от Делегиран регламент 2015/2446, в което се посочва, че следва да се предотврати „манипулирането“ на произхода на внасяните стоки с цел избягване на прилагането на мерките на търговската политика, не може да се направи извод, че член 33, първа алинея от този делегиран регламент би трябвало да се тълкува в смисъл, че се отнася единствено до преместванията, които очевидно нямат никакъв смисъл при липсата на разглежданите мерки на търговската политика, какъвто бил случаят при „заобикалянето“ на антидъмпингови мита, определено в член 13 от Регламент 2016/1036.

58 Най-напред, от последната разпоредба не може да се изведе никакъв извод за тълкуването на член 33, първа алинея от Делегиран регламент 2015/2446, тъй като тя се отнася до друга област и формулировката ѝ е много по-различна от тази на член 33, който не съдържа нито термина „заобикаляне“, нито подробното определение, което посочената разпоредба дава на този термин.

59 По-нататък следва да се отбележи, че думата „манипулирането“, съдържаща се в съображение 21 от този делегиран регламент, може да обхваща широк набор от доброволни действия, водещи до промяна на произхода на внасяните стоки. От самия текст на това съображение следва, че от тези действия предотвратени следва да бъдат действията, извършвани с цел да се избегне прилагането на мерки на търговската политика. Споменаването на тази цел, впрочем без да се укаже изключителният ѝ характер, обаче би било излишно и не би имало полезно действие, ако терминът „манипулиране“ се тълкува в смисъл, че като такъв се отнася вече само до действията, които нямат друга цел, освен да се избегне прилагането на мерки на търговската политика на Съюза като произтичащите от Регламент за изпълнение 2018/886.

60 Накрая, тъй като понятието „манипулиране“ не се съдържа в член 33, първа алинея от Делегиран регламент 2015/2446, то във всички случаи не позволява тази разпоредба да се тълкува по начин, който е несъвместим с текста и структурата ѝ. Предложеното от жалбоподателите тълкуване обаче не само не се подкрепя от текста и структурата на посочената разпоредба, но и би накърнило полезното ѝ действие, както бе посочено в точка 53 от настоящото решение.

61 От гореизложеното следва, че в точки 58 и 62 от обжалваното съдебно решение Общият съд не е допуснал грешка, като е постановил, че решаващият критерий за прилагането на член 33 от Делегиран регламент 2015/2446 е основната или преобладаващата цел на разглежданата операция.

62 На второ място, на база на това тълкуване Общият съд е приел в точка 63 от обжалваното съдебно решение, че когато въз основа на наличните факти изглежда, че основната или преобладаващата цел на дадено преместване е да се избегне прилагането на мерки на търговската политика на Съюза, съответният икономически оператор следва да докаже, че основната или преобладаващата цел на това преместване към момента на вземане на решението за него не е била да се избегне прилагането на такива мерки. Според Общия съд такова доказателство се различава от последващото търсене на икономическа обосновка или от икономическата рационалност на това преместване.

63 С тези съображения Общият съд изобщо не е установил необорима или най-малкото изключително трудно оборима презумпция. Напротив, той само е съобразил последиците от факта, че основната или преобладаващата цел на разглежданата операция трябва да може да бъде установена въз основа на обективни елементи, а именно наличните факти.

64 Всъщност от ясния текст на член 33, първа алинея от Делегиран регламент 2015/2446 следва, че тази разпоредба е приложима само когато от наличните факти може да се установи, че целта на поведението на съответното предприятие е била да се избегне прилагането на разглежданата мярка на търговската политика. Следователно само ако това действително е така, компетентните органи са длъжни по силата на тази разпоредба да приемат, че тази операция не е икономически обоснована.

65 В подобна хипотеза обаче или няма фактически обстоятелства, от които може да се установи, че друга цел е основната или преобладаващата цел на посочената операция, в който случай прилагането на член 33 от Делегиран регламент 2015/2446 е задължително, или такива фактически обстоятелства съществуват, но компетентните органи не разполагат с тях. В този контекст е обосновано съответното предприятие, което в най-голяма степен и дори единствено може да разполага с тези данни, да ги предостави на компетентните органи.

66 В това отношение член 33 от Делегиран регламент 2015/2446 не определя никаква особена характеристика, която трябва да имат „наличните“ факти, по-специално във времево отношение. Следователно не е изключено фактите да станат „налични“ след вземане на решението за извършване на разглежданата операция, дори след извършването на тази операция. Основната или преобладаващата цел на посочената операция обаче може да се прецени само най-късно към момента на вземането на решение за нея, както се потвърждава от употребата на минало време в израза „целта […] е била да се избегне прилагането“. Впрочем не е възможно това решение да е повлияно от последващи го съображения.

67 На трето място, противно на доводите на жалбоподателите, от съображенията на Общия съд не следва, че Комисията може да прави субективна преценка на целите на дадена операция или да презумира съответната важност на тези цели.

68 Член 33, първа алинея от Делегиран регламент 2015/2446 наистина изисква да се установи субективен елемент, а именно намерението да се избегне прилагането на мярка на търговската политика. Тази разпоредба обаче има за цел да установи по обективен начин основната или преобладаващата цел на разглежданата операция въз основа на наличните факти. Следователно, както е посочено в точка 75 от обжалваното съдебно решение, констатацията на определящия характер на намерението да се избегне прилагането на дадена мярка на търговската политика трябва да се основава на обективни доказателства.

69 В това отношение член 33, първа алинея от Делегиран регламент 2015/2446 се различава съществено от член 25 от Митническия кодекс на Общността, който по отношение на разглежданата операция използва израза „целта е била единствено да се заобиколят [приложимите] разпоредби“ и предвижда възможността да се прибегне до презумпция, за да се установи такава цел. Следователно не съществува несъвместимост между обжалваното съдебно решение и волята на законодателя да премахне последната разпоредба.

70 От горните констатации следва, че изтъкнатата от жалбоподателите несъвместимост на член 25 от Митническия кодекс на Общността с член 2 от Споразумението за правилата за произход не може да се счита за релевантна при преценката на тълкуването на член 33, първа алинея от Делегиран регламент 2015/2446 в обжалваното съдебно решение. Всъщност този довод на жалбоподателите се основава на схващането, че Общият съд е превърнал обективния критерий, съдържащ се в член 33, първа алинея, в субективен. Както обаче бе констатирано в точки 67 и 68 от настоящото решение, това схващане е погрешно.

71 С оглед на гореизложеното първите две части от първото основание на жалбата следва да се отхвърлят.

72 Третата част от първото основание се отнася до установените в точки 70 и 71 от обжалваното съдебно решение правила на доказване. В точка 70 Общият съд констатира съвпадение във времето между влизането в сила на Регламент за изпълнение 2018/886, с който се въвеждат допълнителните мита, и обявяването на разглежданата операция по преместване. Като се позовава на точка 29 от решение от 13 декември 1989 г., Brother International (C-26/88, EU:C:1989:637), Общият съд приема, че такова съвпадение във времето може да обоснове презумпцията, че преместването има за цел да се избегне прилагането на мерки на търговската политика.

73 В точка 71, първо изречение от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че съгласно тази точка 29 при такова съвпадение във времето съответният икономически оператор трябва да представи доказателства за наличието на основателна причина — различна от тази да се избегнат последиците, които произтичат от разглежданите разпоредби — за извършването на производствените операции в страната, в която производството е било преместено.

74 В това отношение следва да се отбележи, че точки 70 и 71 от обжалваното съдебно решение не засягат смисъла на точка 29 от решение от 13 декември 1989 г., Brother International (C-26/88, EU:C:1989:637), на която се позовават жалбоподателите пред Общия съд. В тази точка 29 Съдът постановява, че в случай на съвпадение във времето на влизането в сила на релевантната правна уредба и на прехвърлянето на сглобяването на съставните части на даден продукт, съответният икономически оператор трябва да докаже наличието на основателна причина за това прехвърляне, за да обори презумпцията, че посоченото прехвърляне е извършено, за да се избегнат последиците, произтичащи от тази правна уредба.

75 Тази точка 29 действително съдържа тълкуване на член 6 от Регламент (ЕИО) № 802/68 на Съвета от 27 юни 1968 година относно общо определение на понятието за произход на стоките (ОВ L 148, 1968 г., стр. 1). Тази разпоредба съответства по същество на член 25 от Митническия кодекс на Общността, който, както бе посочено в точка 69 от настоящото решение, се характеризира с основни различия спрямо член 33, първа алинея от Делегиран регламент 2015/2446, тъй като предвижда изрично възможността да се прибегне до презумпция.

76 При това положение съображенията на Общия съд не са опорочени от грешка, тъй като член 33, първа алинея от Делегиран регламент 2015/2446 изисква въз основа на наличните факти да се установи целта на операцията, която следва да се тълкува като основната или преобладаващата цел, както правилно е приел Общият съд в точки 58 и 62 от обжалваното съдебно решение.

77 В точка 70 от решението си обаче Общият съд се основава на наличните факти, като се позовава както на целта на преместването на производството му, посочена от Harley-Davidson във Формуляр 8-K, така и на съвпадението във времето на влизането в сила на Регламент за изпълнение 2018/886 и на обявяването на тази операция по преместване.

78 Така в точка 70 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел по-специално, че като е посочил единствено във Формуляр 8-K, че иска, преместващи производството си, да „избегне тежестта на митата“, която произтича от влизането в сила на допълнителните мита, Harley-Davidson е имало за основна или преобладаваща цел да избегне прилагането на тези мерки на търговската политика. В това отношение Общият съд е подчертал, че от предмета и съдържанието на Формуляр 8-K ясно следва, че той е с дата 25 юни 2018 г. и е публикуван като незабавна реакция на публикуването на Регламент за изпълнение 2018/886 само пет дни след това публикуване и три дни след влизането в сила на този регламент за изпълнение.

79 Въз основа на тези обстоятелства Общият съд е можел, без да наруши член 33, първа алинея от Делегиран регламент 2015/2446, да приеме за доказано prima facie, че разглежданото преместване е имало за цел да се избегне прилагането на мерките на търговската политика. При това положение съответният икономически оператор е трябвало да представи доказателства за наличието на различна основателна причина, които да покажат, че основната или преобладаващата цел на операцията не е била свързана с тази цел.

80 Що се отнася до твърдяното изопачаване на доказателствата от Общия съд, следва да се констатира, че жалбоподателите всъщност искат нова преценка на доказателствата, без да посочват достатъчно точно изопачаването, в което се упреква Общият съд, нито да доказват грешките в анализа, които според тях са го довели до това изопачаване. Поради това оспорването на тези изводи е недопустимо на етапа на обжалване пред Съда (вж. в този смисъл решение от 8 юни 2023 г., Severstal и NLMK/Комисия, C-747/21 P и C-748/21 P, EU:C:2023:459, т. 52).

81 От всичко изложено по-горе следва, че трябва да се отхвърли и третата част от първото основание за обжалване, а оттам и това основание в неговата цялост.

По второто основание, изведено от превишаване на границите на правомощията, делегирани в член 62 от Митническия кодекс на Съюза

Доводи на страните

82 Във второто основание, изтъкнато при условията на евентуалност, жалбоподателите упрекват Общия съд в грешка при прилагане на правото, която се съдържала в точки 86—90 от обжалваното съдебно решение. Член 33 от Делегиран регламент

2015/2446, както е тълкуван в обжалваното съдебно решение, нарушавал член 290 ДФЕС, като изменял някои съществени елементи на член 60, параграф 2 от Митническия кодекс на Съюза.

83 Това тълкуване замествало предвидения в член 60, параграф 2 обективен критерий, основан на икономическата обосновка на операцията, със субективен критерий, основан на намерението на икономическия оператор. Посоченото тълкуване означавало да се признае, че Комисията е направила политически избор, противоречащ на политическия избор на законодателя, който с премахването на член 25 от Митническия кодекс на Общността се изразявал в отказ от този субективен критерий. Същото тълкуване нарушавало йерархията на нормите и правната сигурност, като създавало различно право в делегирания акт в сравнение със законодателния акт.

84 Комисията оспорва тези доводи.

Съображения на Съда

85 Второто основание е насочено към това да се установи незаконосъобразността на член 33 от Делегиран регламент 2015/2446, както е тълкуван от Общия съд.

86 Тъй като разпоредбите от правото на Съюза не могат да се считат за невалидни, когато могат да се тълкуват по начин, който гарантира тяхното съответствие с правните норми от по-висок ранг (вж. в този смисъл решение от 16 ноември 2023 г., Ligue des droits humains (Проверка на обработването на данните от надзорния орган), C-333/22, EU:C:2023:874, т. 57), това основание може да се разбира само като оспорване по същество на тълкуването, което Общият съд е направил на член 33, първа алинея от Делегиран регламент 2015/2446.

87 При това положение доводите на жалбоподателите изхождат от схващането, че Общият съд е тълкувал член 33, първа алинея от Делегиран регламент 2015/2446 в смисъл, че съдържа субективен критерий. Както обаче бе посочено в точки 67 и 68 от настоящото решение, това схващане е погрешно.

88 Поради това второто основание на жалбата следва да се отхвърли.

По третото основание, изведено от нарушение на правото на добра администрация

Доводи на страните

89 Третото основание на жалбата се състои от две части.

90 В първата част жалбоподателите посочват, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точки 166—169 от обжалваното съдебно решение е приел, че нарушението от страна на Комисията на правото на изслушване не обосновава отмяната на спорното решение. От точка 46 от решение от 21 септември 2017 г., Feralpi/Комисия (C-85/15 P, EU:C:2017:709), и от точка 56 от решение от 16 януари 2019 г., Комисия/United

Parcel Service (C-265/17 P, EU:C:2019:23) следвало, че това право представлява съществено процесуално изискване. Решаващият въпрос бил дали съответното предприятие е могло да има възможност, макар и ограничена, да осигури по-добре своята защита.

91 В случая този критерий бил изпълнен, тъй като жалбоподателите могли да се позоват на множество фактически доказателства —представени пред Общия съд — че преместването било икономически обосновано. Трябвало да се вземе предвид и разместването на доказателствената тежест поради презумпцията, установена при прилагането на член 33 от Делегиран регламент 2015/2446.

92 Макар правилното прилагане в случая на член 33 от Делегиран регламент 2015/2446 да зависело единствено от правни въпроси, което жалбоподателите оспорват с оглед на точки 64 и 72 от обжалваното съдебно решение, правото да се изтъкнат правни доводи било част от правото на изслушване, по-специално предвид различията в становищата на Комисията и белгийските органи и отказа на тази институция да представи официално становище относно тълкуването на член 33 от Делегиран регламент 2015/2446.

93 Във втората част от третото основание жалбоподателите твърдят, че Общият съд е тълкувал неправилно принципите на оправданите правни очаквания и на правната сигурност, както и правото на добра администрация.

94 На първо място, в точки 145—147 от обжалваното съдебно решение Общият съд не взел предвид точки 10—12 от решение от 3 март 1982 г., Alpha Steel/Комисия (14/81, EU:C:1982:76), и точки 35—38 от решение от 17 април 1997 г., de Compte/Парламент (C-90/95 P, EU:C:1997:198), от които следвало, че несъвместимостта на правен акт с правото на Съюза не представлява абсолютна пречка за прилагането на принципа на оправданите правни очаквания. В това отношение решаващ бил въпросът дали този акт предоставя предимство на дадено лице.

95 В случая решенията ОИП породили оправдани правни очаквания, въз основа на които били приети важни търговски решения с дългосрочни последици. Поради това спорното решение е трябвало да бъде прието в разумен срок. Тъй като съгласно член 33, параграф 3 от Митническия кодекс на Съюза решенията ОИП са валидни за срок от три години, отмяната им около две години след постановяването им явно накърнявала принципа на правна сигурност и нанасяла вреда на жалбоподателите. Освен това член 33 от Делегиран регламент 2015/2446 не можел да се квалифицира като „точен“ — квалификация, която била в противоречие с безпрецедентния характер на отмяната на решение ОИП от Комисията.

96 На второ място, анализът на продължителността на следваната от Комисията процедура, съдържащ се в точки 175 и 176 от обжалваното съдебно решение, не бил правно обоснован. В това отношение Общият съд трябвало да вземе предвид значението на делото за засегнатото лице. Релевантният период бил между, от една страна, 31 януари 2019 г. — датата на първите обсъждания на Комисията с белгийските власти, или при условията на евентуалност — 24 юни 2019 г. — датата, на която белгийските власти издават първите две решения ОИП, и от друга страна, 7 април 2021 г. — датата на публикуване на спорното решение. Продължителността на процедурата по приемане на спорното решение от 21 или 26 месеца не била обоснована с оглед на твърдения очевиден характер на незаконосъобразността на решенията ОИП. Във всеки случай подобна продължителност надхвърляла значително границите на допустимото.

97 Нарушението на правото на добра администрация и на общия принцип на правото на Съюза, който изисква действията да се извършват в разумен срок, налагало, независимо дали това забавяне е довело до нарушение на правото на защита, да се отменят както обжалваното съдебно решение, така и спорното решение, тъй като правото на Комисията да предприеме действия било погасено.

98 Комисията оспорва тези доводи.

Съображения на Съда

99 Първата част от третото основание се отнася до точки 166—169 от обжалваното съдебно решение, в които Общият съд, макар да признава, че Комисията не е изпълнила задължението си да изслуша жалбоподателите преди приемането на спорното решение, приема, че тази нередност не е достатъчна, за да доведе до отмяната на това решение. Според жалбоподателите по този начин Общият съд е приложил критерии, различни от изведените в практиката на Съда.

100 В това отношение в точка 162 от обжалваното съдебно решение Общият съд се позовава на практиката на Съда, съгласно която, за да може нарушението на правото на изслушване да доведе до отмяна на разглеждания акт, трябва да съществува възможност административното производство да е довело до различен резултат (решение от 5 май 2022 г., Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Комисия, C-718/20 P, EU:C:2022:362, т. 49). Този критерий е припомнен по същество и в точка 167 от обжалваното съдебно решение.

101 Като се позовава по аналогия на точка 98 от решение от 29 юни 2006 г., SGL Carbon/Комисия (C-308/04 P, EU:C:2006:433), в точка 162 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема също, че жалбоподателят следва да представи доказателства, като посочи конкретни данни или поне достатъчно надеждни и точни доводи или индикации, че решението на Комисията е можело да бъде различно и по този начин даде възможност конкретно да се установи наличието на нарушение на правото на защита.

102 По този начин Общият съд правилно е установил релевантната практика на Съда относно правото на всяко лице да бъде изслушвано, преди срещу него да бъде предприета индивидуална мярка, която би имала неблагоприятни последици за него, както следва от член 41, параграф 2, буква а) от Хартата на основните права.

103 Всъщност, от една страна, точка 46 от решение от 21 септември 2017 г., Feralpi/Комисия (C-85/15 P, EU:C:2017:709), на която се позовават жалбоподателите, се отнася до правото на изслушване, както е предвидено в специфичния контекст на Регламент № 773/2004 на Комисията от 7 април 2004 година относно водените от Комисията производства съгласно членове [101 и 102 ДФЕС] (ОВ L 123, 2004 г., стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 242).

104 От друга страна, за да постигне отмяната на обжалвания акт на основание член 263 ДФЕС, лицето, което се позовава на нарушение на правото си на защита, трябва да докаже, че съществува възможност административното производство, довело до приемането на този акт, да доведе до различен резултат (вж. в този смисъл решение от 26 септември 2018 г., Infineon Technologies/Комисия, C-99/17 P, EU:C:2018:773, т. 79 и цитираната съдебна практика). В това отношение, макар лицето, което се позовава на такава нередовност, да не може да бъде задължавано да докаже, че в нейно отсъствие съответният акт би имал

по-благоприятно с оглед на интересите му съдържание, то трябва все пак да установи конкретно, че такава хипотеза не е напълно изключена (решение от 28 септември 2023 г., Changmao Biochemical Engineering/Комисия, C-123/21 P, EU:C:2023:708, т. 170 и цитираната съдебна практика).

105 В приложение на този критерий Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като — след като в точка 166 от обжалваното съдебно решение констатира нарушение на правото на жалбоподателите да бъдат изслушани — приема в точки 167—170, че фактическите доказателства за това, че преместването е „икономически обосновано“ поради очакваното повишение на икономическата ефективност, не могат да създадат възможност административното производство да доведе до различен резултат.

106 Всъщност в това отношение е достатъчно да се отбележи, че в точка 170 от това решение, която не е пряко посочена в настоящата жалба и препраща към точки 65 и 66 от посоченото решение, Общият съд приема, че жалбоподателите не са представили пред него конкретни доказателства, с които може да се установи, че разглежданото преместване е било обосновано главно поради съображения, които не са свързани с въвеждането на допълнителните мита, предвидени в Регламент за изпълнение 2018/886.

107 При това положение първата част от третото основание трябва да бъде отхвърлена.

108 Втората част от третото основание е изведена от нарушение на принципа на оправданите правни очаквания и от нарушение на правото на жалбоподателите на добра администрация, което произтичало от продължителността на проведената от Комисията процедура.

109 На първо място, в точка 144 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, без това да се оспорва в рамките на настоящото производство по обжалване, че решение ОИП, издадено съгласно член 33 от Митническия кодекс на Съюза, няма за цел и не може да има за последица да гарантира окончателно на икономическия оператор, че произходът на стоките, на който се позовава това решение, няма впоследствие да бъде изменен, като се има предвид, че по силата на член 34, параграф 11 от този кодекс Комисията може да приема решения, с които изисква от държавите членки да отменят решения ОИП, за да се осигури правилно и еднакво тарифно класиране или определяне на произхода на стоките.

110 По този начин Общият съд е изтълкувал точно член 33 и член 34, параграф 11 от Митническия кодекс на Съюза, което впрочем не е оспорено от жалбоподателите в рамките на настоящото производство по обжалване. Това тълкуване е достатъчно основание за отхвърляне на доводите в първоинстанционното производство, изведени от нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания. Следователно, както отбелязва генералният адвокат в точка 105 от заключението си, мотивите, с които Общият съд отхвърля тези доводи в точки 145—147 от обжалваното съдебно решение, са изложени за изчерпателност по отношение на съдържащите се в точка 144 от това решение. Поради това критиките на жалбоподателите срещу точки 145—147 от посоченото съдебно решение трябва да се отхвърлят като неотносими.

111 На второ място, в точка 164 от обжалваното съдебно решение Общият съд припомня, като се основава на практиката на Съда, че разумният характер на срока на производството трябва да се преценява в зависимост от конкретните обстоятелства по делото. Значението на спора за заинтересованото лице несъмнено е част от тези обстоятелства, но това е само

едно от обстоятелствата (вж. в този смисъл решение от 12 май 2022 г., Klein/Комисия, C-430/20 P, EU:C:2022:377, т. 72 и цитираната съдебна практика), което Общият съд следва да прецени като факт.

112 Освен това разумната продължителност на производството не се определя въз основа на точен максимален срок, определен абстрактно (решение от 12 май 2022 г., Klein/Комисия, C-430/20 P, EU:C:2022:377, т. 86). Същото се отнася и за определянето на началния момент за изчисляването на този срок, при липсата, както в настоящия случай, на точни указания в приложимите разпоредби.

113 В този контекст доводите на жалбоподателите могат да бъдат приети само ако се установи, че Общият съд е изопачил фактите. Жалбоподателите обаче не се позовават на такова изопачаване, а по същество искат само нова преценка на фактите, което не е от компетентността на Съда в рамките на производството по обжалване (вж. в този смисъл решение от 12 септември 2024 г., Anglo Austrian AAB/ЕЦБ и Far-East, C-579/22 P, EU:C:2024:731, т. 147 и цитираната съдебна практика).

114 При тези условия втората част от третото основание също трябва да се отхвърли. Ето защо това основание трябва да се отхвърли в неговата цялост.

115 С оглед на всички изложени по-горе съображения, доколкото нито едно от основанията за обжалване не е уважено, жалбата трябва да се отхвърли.

По съдебните разноски

116 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски.

117 Съгласно член 138, параграф 1 от същия правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от него, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

118 След като жалбоподателите са загубили делото, те следва да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски, свързани с производството по обжалване, в съответствие с искането на Комисията.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Harley-Davidson Europe Ltd и Neovia Logistics Services International NV да заплатят, освен направените от тях съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.

Подписи